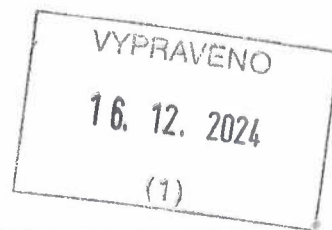

Městský úřad Tachov
Hornická 1695, 347 01 TACHOV
Odbor dopravy a silničního hospodářství

Váš dopis č.j.:
Ze dne:
Spis. značka:
Naše č.j.: 3408/2024 – ODSH/TC-2

Vyřizuje: Uhlířová
Telefon: 374 774 255
E-mail: lucie.uhlirova@tachov-mesto.cz

Datum: 16.12.2024

Mgr. Michal Vojáček, nar. 09.08.1974
Parléřova 74/7
169 00 Praha 6

adresa pro doručování:
Studentská 541/3
160 00 Praha 6

Poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

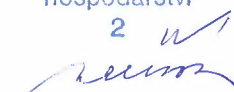
Městský úřad Tachov, Odbor dopravy a silničního hospodářství, za povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, obdržel k vyřízení žádost o poskytnutí informací týkající se rozhodnutí z ledna 2023, formulovanou takto:

„V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí celého textu anonymizovaného rozhodnutí z ledna 2023, jehož první anonymizovanou stranu příkládám. Dále žádám o zaslání všech předchozích rozhodnutí odvolacího orgánu vydaných v této věci.“

Městský úřad Tachov, Odbor dopravy a silničního hospodářství, za povinný subjekt poskytuje anonymizované znění výše uvedeného rozhodnutí v příloze, a dále sděluje, že ostatní požadované není součástí spisové dokumentace v uvedené věci.

MĚSTSKÝ ÚŘAD TACHOV
odbor dopravy a silničního
hospodářství

2

Bc. Lucie Uhlířová
referent odboru dopravy
a silničního hospodářství

Příloha

– kopie rozhodnutí – 7 listů

Městský úřad Tachov

Hornická 1695, 347 01 TACHOV

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Váš dopis č. j.:

Ze dne:

Spis. značka:

Naše č. j.:

Vyřizuje:

Telefon:

E-mail:

Datum:

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

zastoupen právním zástupcem:

Mgr. [redacted]

se sídlem [redacted]

[redacted]
[redacted]

DS: [redacted] /dále jen „právní zástupce“/

U S N E S E N Í

Městský úřad Tachov, Odbor dopravy a silničního hospodářství, příslušný podle ust. § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31.12.2021 /dále jen „zákon o silničním provozu“, **rozhodl** v souladu s ust. § 68 a § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „správní řád“, a v souladu s ust. § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“, dne [redacted] 2023 takto:

v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky

zastavuje řízení

proti obviněnému [redacted] /dále také „obviněný“, ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se měl dopustit tím, že dne [redacted] 2021 v době kolem [redacted] hod. řídil na silnici č. [redacted] v obci [redacted], ve směru jízdy k obci [redacted], osobní motorové vozidlo tov. zn. [redacted], kdy u autobusové zastávky při řízení tohoto vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více. Byla mu naměřena rychlost 93 km/h, po odečtení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost **90 km/h**.

O d ů v o d n ě n í

Na základě spisového materiálu, č. j.: [redacted], zpracovaného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Tachov, dopravní inspektorát, zahájil správní orgán dne [redacted] 2022 řízení o přestupku doručením písemnosti obsahující Oznámení o zahájení řízení o přestupku, předvolání k ústnímu jednání a vyzoomění o předvolání svědka obviněnému. Obviněný byl na základě plné moci ze dne [redacted] 2022 v řízení o přestupku zastoupen Mgr. [redacted] č. ev. ČAK: [redacted] /dále také „právní zástupce“. K ústnímu jednání nařízenému na den [redacted] 2022 se na základě substituční plné moci dostavil [redacted] č. ev. ČAK: [redacted]. Při ústním jednání provedl správní orgán dokazování, právního zástupce [redacted] seznámil s obsahem následujících listin, dále pak vyslechl jako svědka nstržm. [redacted]:

V oznámení přestupku (list č. 3) je uvedeno mimo jiné uvedeno, že obviněný [REDAKCE], dne [REDAKCE].2021 v době kolem [REDAKCE] hod. řídil na silnici [REDAKCE] v obci [REDAKCE], [REDAKCE], směr jízdy na obec [REDAKCE], kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, jel motorovým vozidlem tov. zn. [REDAKCE] rychlostí 93 km/h. Po odečtení odchylky radaru byla rychlost vozidla 90 km/h, tj. o 40 km/h více, než je stanovený limit.

V Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti je mimo jiné uvedeno, že obviněný [REDAKCE], se [REDAKCE].2021 v [REDAKCE] hod. na sil. [REDAKCE], [REDAKCE] směr [REDAKCE] dopustil přestupku tím, že nedodržel nejvyšší dovolenou rychlost dle § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. (50/93/90). Obviněný oznámení přestupku podepsal a ve vyjádření řidiče uvedl, že dle tachometru jel méně než 93 km/h.

Součástí spisové dokumentace je úřední záznam zasahujícího policisty nstržm. [REDAKCE] [REDAKCE] zde mimo jiné uvádí, že dne [REDAKCE].2021 prováděla hlídka DI Tachov ve složení VH nstržm. [REDAKCE] a stržm. [REDAKCE] v rámci dohledu nad BESIP měření maximální dovolené rychlosti motorových vozidel v obci [REDAKCE] a to na sil. [REDAKCE], směr jízdy [REDAKCE], kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h. Měření rychlostních limitů bylo prováděno pomocí kalibrovaného mobilního zařízení LaserCam 4. V [REDAKCE] hod. byl radarem změřen OA tov. zn. [REDAKCE], který jel rychlostí 93 km/h. Po odečtení povinné odchylky byla výsledná sankcionovaná rychlost stanovená na 90 km/h, to je o 40 km/h více, než je stanovený limit. Vozidlo bylo na místě stanoveným způsobem zastaveno. Jako řidič byl z předložených dokladů ztotožněn [REDAKCE]. Na místě bylo sepsáno Oznámení přestupku, se kterým se řidič seznámil, vyjádřil se a podepsal. Provedená dechová zkouška byla negativní.

Součástí spisové dokumentace je dále záznam o přestupku obsahující následující údaje: typ zařízení (LaserCam4), vyr. číslo rychloměru (LE0628), Id. záznamu ([REDAKCE]), datum ([REDAKCE].2021), čas ([REDAKCE]), identifikaci složky Policie České republiky (v tomto případě DI Tachov), naměřenou rychlost (93 km/h), dovolenou rychlost (50 km/h), vzdálenost měřeného vozidla ([REDAKCE]), místo měření ([REDAKCE]), vozidlo tov. zn. [REDAKCE] a zaměřovací kříž, který je na fotodokumentaci zobrazen na středu vozidla (průsečík vodorovné a svislé čáry se nachází na přední masce vozidla). Ze záznamu ze silničního laserového rychloměru vyplývá, že výše uvedené vozidlo jelo dne [REDAKCE].2021 v [REDAKCE] hod. v okamžiku měření rychlosti rychlostí 93 km/h. Po odečtení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost 90 km/h

Při ústním jednání byl dále jako svědek vyslechnut nstržm. [REDAKCE], který do protokolu o svědecké výpovědi vypověděl, že uvedeného dne probíhala dopravně bezpečnostní akce zaměřená na rychlost. Měli stanoviště [REDAKCE], [REDAKCE]. Měřili směr k obci [REDAKCE]. Kolegyně [REDAKCE] prováděla měření rychlosti pomocí zařízení LaserCam 4. Ve výše zmíněný čas, kolem [REDAKCE] hod. změřila vozidlo [REDAKCE] řízené [REDAKCE], změřila mu rychlost 93 km/h, což po odečtení 3 km/h, což je povinná odchylka bylo 90 km/h, což už je hranice, kdy se musí přestupek oznámit, neboť je za něj zákaz řízení. V momentě, kdy kolegyně vozidlo změřila, oznámila mu do vysílačky typ vozu a rychlost a reg. značku. Kolegyně mu řekla první tři znaky značky, jiné vozidlo ale v tu dobu na silnici nebylo. Celou dobu oba dva vozidlo viděli. Následně pána předepsaným způsobem zastavil a nasměroval jej na [REDAKCE]. Tam s pánem provedli kontrolu v evidencích jeho i vozidla. Následně provedli dechovou zkoušku, která byla negativní, a pánovi sdělili, že byl změřen v obci, kde překročil dovolenou rychlost po odečtení odchylky o 40 km/h, tudíž ho budou oznamovat na správní úřad. Napsali oznámení a pán se

vyjádřil, že podle jeho názoru na tachometru jimi změřená rychlost nebyla. Na otázku právního zástupce, kdo měřící zařízení nastavoval, odpověděl, že zařízení nastavovala kolegyně podle návodu k obsluze. Na otázku právního zástupce, kde byl on, když jej nastavovala, odpověděl, že zařízení nastavovala po vyndání z vozu, kde byl LaserCam uložen v bezpečnostním obalu od výrobce. On byl vedle ní, poté ona odešla na stanoviště, kde provedli kontrolu vysílaček, zda fungují dobře, kolegyně šla [REDAKCE], kde měřila a on šel na hlavní komunikaci, kde změřená vozidla zastavoval. Na otázku právního zástupce, zda si vzpomene, co na zařízení kolegyně nastavovala, když byl vedle ní, odpověděl, že se pamatuje, že se jej ptala na podnebí, neboť na zařízení se nastavuje i to, jestli je např. pod mrakem, na nějakém počasí se pak shodli. Na otázku právního zástupce, zda by mu mohl popsat, kde se nachází parkoviště, kde byl s řidičem přestupek projednáván, odpověděl, že to není to [REDAKCE], je to spíše [REDAKCE], která se nachází hned vedle komunikace. Po zastavení vozidla toto nasměroval tam, aby nepřekáželi na komunikaci. Na otázku právního zástupce, zda by mohl popsat řidiče vozidla, odpověděl, že [REDAKCE]. Naměřili mu však uvedenou rychlost a proto musel postupovat v souladu se zákonem. Na otázku právního zástupce, zda je zařazen na zdejším územním odboru, odpověděl, že se jedná o studijní výpomoc, neboť na zdejším územním odboru byl nedostatek policistů. Od [REDAKCE] se vrací na [REDAKCE], tady je do [REDAKCE] a pak [REDAKCE]. Na otázku správního orgánu, zda by dokázal popsat vzhled [REDAKCE], odpověděl, že [REDAKCE]. Pamatuje se však, že fotografie v občanském průkazu a v jejich evidencích odpovídala vzhledem [REDAKCE].

Po provedeném dokazování byla právnímu zástupci [REDAKCE] dle § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost, aby si spisovou dokumentaci a všechny podklady pro rozhodnutí prostudoval, a aby se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům vyjádřil. Právní zástupce [REDAKCE] si spisovou dokumentaci prostudoval a pořídil si fotokopii listů 1-8, 11-13 a 22 a protokolu o ústním jednání a svědecké výpovědi. Zároveň požádal o poskytnutí lhůty pro vyjádření, kdy správní orgán žádosti vyhověl a stanovil lhůty v délce 10 pracovních dnů. Dne [REDAKCE].2022 bylo správnímu orgán doručeno vyjádření obviněného, kde uvádí mimo jiné následující.

Městský úřad Tachov, odbor dopravy a silničního hospodářství („správní orgán“) zahájil dne [REDAKCE].2022 proti obviněnému řízení o přestupku vydáním oznámení o zahájení řízení a předvolání č.j. [REDAKCE] („Oznámení“). Správní orgán v Oznámení sdělil obviněnému podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, jehož se měl obviněný dopustit tím, že [REDAKCE].2021 v [REDAKCE] hodin v obci [REDAKCE] s vozidlem [REDAKCE] údajně překročil nejvyšší dovolenou rychlost, neboť mu byla měřícím zařízením LaserCar4 naměřena rychlost 90 km/h (po odečtu zákonné odchylky). Správní orgán zároveň nařídil na den [REDAKCE]. 2022 ústní jednání za účelem provedení dokazování obsahem spisového materiálu a výslechem svědka nstrmž. [REDAKCE] („svědek [REDAKCE]“). V rámci ústního jednání byla obviněnému stanovena lhůta k písemnému vyjádření. Obviněný tímto zasílá své písemné vyjádření ve lhůtě stanovené správním orgánem.

Obviněný popírá, že by uvedený přestupek spáchal, jelikož nikdy v tomto místě neřídil motorové vozidlo takovou rychlostí, jaká je uvedena v obvinění. K tomu dále uvádí, že spisový materiál neobsahuje jednoznačný důkaz o tom, že by byla zmíněná rychlost naměřena skutečně vozidlu obviněného. Záznam o přestupku neobsahuje všechny obligatorně stanovené údaje, kdy dokumentační snímek nemá zřetelný prvek individuální identifikace objektu, tj. čitelnou registrační značku. Na fotografii z měření je registrační značka vozidla rozostřená tak, že je naprosto nečitelná a nelze fotografií prokázat, jaké konkrétní vozidlo bylo změřeno. Takový

důkazní prostředek nelze s ohledem na jeho privilegované postavení mezi ostatními důkazy považovat za dostačující.

V této souvislosti obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.05.2013, č. j.: 3 As 9/2013: *„Provedený výklad zcela jistě neznamená, že není nutné trvat na kvalitě provedeného měření a splnění všech dalších podmínek (správně fungující a kalibrované měřicí zařízení, metodika měření, proškolená obsluha a další). Samotnou kvalitu měření však posuzují správní orgány, popřípadě soudy, v řízení o přestupku, a to v každé věci individuálně. Navíc každý, kdo je ze spáchání přestupku obviněn má právo kvalitu důkazního prostředku rozporovat. Právě takovým postupem jsou dostatečně zaručena práva účastníka silničního provozu, aby důkaz o překročení rychlosti byl s to danou skutečnost opravdu osvědčit.“*

Dále obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.: 7 As 39/2007-55, který výstup z rychloměru považuje za privilegovaný důkaz ve vztahu k ostatním pouze za předpokladu, dostatečné kvality a dodržení pokynů výrobce: *„Spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti lze samozřejmě prokázat i jinými důkazy (§ 51 odst. 1 správního řádu). Z povahy věci je však zřejmé, že změření rychlosti (tedy zachycení průběhu skutkového děje) k tomu příslušnými orgány, má privilegované postavení mezi důkazními prostředky, ovšem za předpokladu získání a provedení tohoto důkazního prostředku v souladu s právními předpisy“*. Předmětné měření bylo provedeno laserovým měřicím zařízením LaseCam4, který patří k nejkvalitnějším lidarům používaným v České republice. Tyto rychloměry dokáží vyhotovit snímky ve velmi vysoké kvalitě, kdy mnohdy je dokonce možné identifikovat osobu řidiče, přičemž obsahují funkce, které jsou schopny takto kvalitní snímky pořídit i v případě zhoršené viditelnosti. Pokud tedy nebyl zajištěn kvalitní záznam, je to pouze v důsledku postupu obsluhy lidarů v rozporu s návodem k obsluze a zavdává to pochybnosti, zdali tato obsluha je dostatečně proškolená k obsluze předmětného lidarů. Obviněnému v žádném případě nemůže být kladen k tíži nedostatečný postup policistů zajistit kvalitní důkazní prostředek. Nadto zde vyvstává otázka – jestliže byl lidar chybně nastaven, a proto jsou snímky ve špatné kvalitě, lze vůbec věřit rychlosti, která měla být naměřena?

K tomu obviněný dále odkazuje na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 12. 1. 2017, č. j. KUJCK 7774/2017, kde byl řešen obdobný případ. Je zde konstatováno, že: *„odvolací orgán je po přezkoumání spisového materiálu nucen konstatovat nepřezkoumatelnost, tudíž nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán shledal při přezkoumávání napadeného rozhodnutí nedostatky v pořízeném fotografickém záznamu o přestupku – výstupu z měřicího zařízení. Nezbytným předpokladem, k řádnému prokázání skutkového stavu v dané věci, by měla být existence řádného (kvalitního) záznamu o přestupku z měřiče rychlosti, z jehož obrazové části by mělo být zřejmé, v návaznosti na část popisnou, jakým vozidlem došlo k přestupkovému jednání. Jak vyplývá ze spisového materiálu, v dané věci tomu tak není, když pořízená fotografie vozidla obsahuje naprosto nečitelnou registrační značku vozidla. Registrační značka není čitelná ani na výřezu fotodokumentace. Absencí kvalitního záznamu o přestupku z měřiče rychlosti, netvoří zajištěné důkazy ucelený řetězec, aby bylo postaveno najisto, že se ustanovený řidič konkrétního vozidla prokazatelně dopustil přestupkového jednání kladeného mu za vinu.“* Ačkoli podle českého právního řádu není Krajský úřad Jihočeského kraje přímo nadřízeným správním orgánem nadepsaného správnímu orgánu, je třeba, aby nadepsaný správní orgán postupoval v souladu se zásadou legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu. Obviněný je proto názoru, že by závěr předestřený v rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 12. 1. 2017, č. j. KUJCK 7774/2017 měl být aplikován i na právě projednávaný případ. Stejný závěr zastává i komentářová literatura k zásadě legitimního očekávání, podle níž by porušením zásady legitimního očekávání mohlo být zpochybněno nestranné rozhodování veřejné správy, a to zejména proto, že *„by adresát veřejné správy nemohl předvídat, jak bude vůči němu veřejná*

správa vystupovat (proto zásada legitimního očekávání). Toto rozhodování má navíc zaručit i materiální ekvitu, tedy rovnost adresátů veřejné správy v hmotných právech a povinnostech, které jim vznikají v důsledku rozhodnutí správních orgánů.“

Na str. 30 návodu k obsluze lidaru LaserCam4, který obviněný navrhuje provést jako důkaz, je uvedeno: „Pro nastavení LaserCam 4, aby fungovala v Automatickém režimu, musí uživatel napřed nastavit snímanou rychlost (Cx), jak je uvedeno výše. Pak se musí provést krok „kalibrace“ pro nastavení vzdálenosti snímku. Zde bude zaostření nejlepší a je určeno k dobrému zobrazení značky. Vyberte předmět, který lze použít pro nastavení zaostření v požadované vzdálenosti snímání obrazu. Kamera zaměří a nastaví přiblížení na tento cíl, a jakmile se kalibrace dokončí (volitelné zaostření), zacílí kameru na místo, kde bude vozidlo procházet optimální vzdáleností, a výsledkem bude jasný obrázek značky vozidla.“ V této části návodu je přesně popsán postup, jaký musí být dodržen, aby byl výsledkem měření důkazní prostředek takové kvality, aby bylo možné postavit na jisto, jaké vozidlo bylo změřeno. Přitom na str. 73 návodu je uvedeno tučně: „**UPOZORNĚNÍ PRO OBSLUHU SILNIČNÍHO RYCHLOMĚRU** - Tento návod k použití obsahuje veškeré informace pro správnou činnost obsluhy rychloměru při měření rychlosti v návaznosti na platné předpisy pro tuto činnost. Obsluha je povinna se tímto návodem řídit a nesmí používat jiný způsob obsluhy, než je zde uvedeno!“

Po zhlédnutí fotografie z měření je zřejmé, že obsluha tento postup nedodržela, neboť je registrační značka vozidla rozostřená tak, že je naprosto nečitelná a nelze fotografií prokázat, jaké konkrétní vozidlo bylo změřeno. Postup obsluhy radaru tak zjevně byl v rozporu s návodem k obsluze.

Obviněný přitom nerozporuje technické vlastnosti přístroje či jeho ověření, které je doloženo platným ověřovacím listem. Výstup z rychloměru však nemá vypovídací důkazní hodnotu, co se týče identifikace změřeného vozidla. Na základě takového podkladu nelze mít skutkový stav zjištěn natolik spolehlivě a dostatečně, aby bylo možno uznat obviněného vinným ze spáchání předmětného přestupku. Na tomto skutkovém zjištění nemůže nic změnit ani výslech policistů, kteří přestupek oznámili, neboť z podkladů spisu vyplývá, že považují vozidlo na snímku shodné s vozidlem zastaveným. Součástí přestupkového spisu však není ani fotografie změřeného vozidla s čitelnou registrační značkou ani fotografie zastaveného vozidla, které by mohly být porovnány a vedly by k jednoznačnému závěru o totožnosti vozidla na snímku, resp. totožnosti vozidla zastaveného.

Jelikož součástí dokumentace není žádný podklad, na kterém by byla čitelná registrační značka vozidla na výstupu z měření, neexistuje žádný důkazní prostředek, který by spáchání přestupku obviněného nepochybně a spolehlivě prokazoval. Zásadní nedostatek spatřuje obviněný v nedostatečné fotodokumentaci – výstupu z měřicího zařízení, který byl způsoben obsluhou tím, že nedodržela postup přesně daný v manuálu přístroje.

Ačkoli se k identifikaci změřeného vozidla i ke způsobu provedení měření obviněný již vyjádřil, vyjádří se i k výpovědi svědka [REDAKCE].

Z výslechu svědka [REDAKCE] vyplynulo, že obsluha lidaru, stráž. [REDAKCE], neprovedla všechny návody k obsluze předepsané úkony. Návod k obsluze na str. 64 uvádí předepsané „Zkoušky přesnosti“, jenž mají být obsluhou prováděny před započítáním každého měření. Mezi tyto předepsané zkoušky přesnosti patří zejména „Zkouška zapnutí/ruční auto zkouška, Zkouška zarovnání HUD/vidění, Zkouška přesnosti vzdálenosti a Pravidelná laboratorní certifikace, povinná pro policejní oddělení, podle místního nebo národního práva“ (splnění poslední zkoušky doloženo platným ověřovacím listem).

Po provedeném výslechu svědka [REDAKCE] je však obviněný přesvědčen, že tyto předepsané zkoušky přesnosti (mimo poslední zkoušku) před započítáním měření provedeny nebyly. Svědek ve své výpovědi uvedl konkrétní úkony, které před započítáním měření provedla strážník [REDAKCE], jako obsluha lidaru, konkrétně že před započítáním měření na zařízení nastavila pouze „podnebí“, na kterém se oba policisté shodli. Z výpovědi svědka [REDAKCE] tak vyplývá, že žádné zkoušky přesnosti před započítáním měření provedeny nebyly. Ačkoli je zařízení opatřeno platným ověřovacím listem, ověřovací list pouze deklaruje správnou funkci měřiče ke dni jeho ověření. V obecné rovině totiž nelze vyloučit, že mezi okamžikem ověření a konkrétním měřením se měřič poškodí, nebo se jeho přesnost sníží ať už vlivem vnějších faktorů, nebo i např. vlivem aktualizace softwaru. Právě pro tyto důvody výrobce zařízení předepisuje před započítáním každého měření tyto zkoušky přesnosti. Tím je zaručen postup, při kterém je odhalena případná chyba vzniklá až po ověření daného zařízení ještě před začátkem měření rychlosti. Nelze proto bez dalšího předpokládat, že zařízení měřilo přesně, když na daném zařízení nebyly provedeny výrobcem předepsané zkoušky přesnosti, viz dále výrobcem předepsané zkoušky na str. 64 návodu k obsluze. S ohledem na neopakovatelné důkazní prostředky, které nebyly orgánem Policie ČR na místě vyhotoveny, a na vyhodnocení záznamu o přestupku a vyhodnocení předložených důkazů zástupcem obviněného, viz výše, má obviněný za to, že ve věci nelze učinit jednoznačný závěr o vině obviněného ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, jelikož spáchání přestupku, o němž se vede řízení, nelze obviněnému z přestupku dostatečně prokázat v souladu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu.

Dále obviněný namítá značnou neurčitost vymezení místa spáchání skutku a vnitřní rozpor mezi jednotlivými důkazními prostředky. Dle orgánu policie mělo k přestupku dojít v obci [REDAKCE]. Po zhlédnutí snímku z měření obviněný namítá, že na snímku z měření není v okolí místa měření viditelná ani zástavba naznačující, že by se jednalo o obec, ani [REDAKCE]. Jelikož z fotografie z měření nevyplývá, že by se jednalo o obec, přičemž na záznamu o přestupku nejsou uvedeny ani souřadnice GPS, není zřejmé, zda se změřené vozidlo skutečně nacházelo na území obce a mohlo tudíž vůbec dojít k naplnění skutkové podstaty daného přestupku. Nad rámec výše uvedeného obviněný uvádí, že [REDAKCE] ve směru jízdy na [REDAKCE], se nachází jen několik metrů před dopravním značením „IZ 4b – Konec obce“. Obviněný má proto pochybnosti o tom, kde bylo změřeno předmětné vozidlo a zda se skutečně jednalo o území obce a zda toto území obce bylo řádně označeno i dopravním značením „IZ 4a – Začátek obce“. Obviněný navrhuje, aby správní orgán postupoval tak, že tyto pochybnosti provedeným dokazováním odstraní.

Z výše popsaných důvodů obviněný navrhuje, v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostech ve prospěch obviněného), aby správní orgán řízení zastavil dle ustanovení § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Správní orgán před vydáním rozhodnutí hodnotil listinné podklady s provedenými důkazy a svědeckou výpověď jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a po posouzení a zvážení všech okolností projednávané věci dospěl k následujícímu závěru.

Ze záznamu o přestupku – fotodokumentace – není možné spolehlivě prokázat, že vozidlem, kterému byla naměřena rychlost jízdy 93 km/h (resp. minimálně rychlost 90 km/h po odečtení možné odchylky), bylo právě osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE], neboť registrační značka vozidla je rozostřená tak, že je zcela nečitelná. K tomu dle názoru správního orgánu došlo zejména proto, že vozidlo bylo zaznamenáno ze vzdálenosti [REDAKCE], z čehož dle názoru správního orgánu vyplývá, že policisté v rozporu s návodem k použití minimálně ne zvolili optimální vzdálenost pro zaznamenání rychlosti projíždějícího

vozidla. Vzhledem k tomu, že zasahující policisté na místě silniční kontroly nepořídili fotodokumentaci zastaveného vozidla včetně jeho registrační značky tak, aby mohlo dojít k porovnání zastaveného a změřeného vozidla, a změřené vozidlo tak mohlo být jednoznačně identifikováno, a tento úkon již není možné dodatečně zopakovat, není v možnostech správního orgánu spolehlivě prokázat, že vozidlem, jemuž byla naměřena rychlost 93 km/h (resp. minimálně rychlost 90 km/h po odečtení možné odchylky), bylo skutečně osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE], které řídil obviněný. Svědek nstržm. [REDAKCE] zároveň při své výpovědi neuvedl takové skutečnosti, které by vyvrátily pochybnosti o tom, že použití silničního laserového rychloměru typu LaserCam4 výr. č. LE0628 proběhlo v souladu s návodem k použití, a tedy správně, aby mohl být záznam o přestupku využit jako privilegovaný důkaz.

Na základě výše uvedeného dospěl správní orgán k závěru, že protiprávní jednání, o němž se vede toto řízení, nebylo obviněnému [REDAKCE], spolehlivě a mimo jakoukoli pochybnost prokázáno. Provedeným dokazováním není možné jednoznačně ustanovit konkrétní vozidlo, kterému byla naměřena rychlost 93 km/h (resp. minimálně rychlost 90 km/h po odečtení možné odchylky). Důkazní břemeno je plně na správním orgánu a správní orgán musí provedenými důkazy spolehlivě prokázat, že se obviněný skutečně dopustil protiprávního jednání. Ve věci vyvstaly pochybnosti o vině obviněného a správní orgán se dostal do důkazní nouze, neboť nemůže zajistit takový důkaz, kterým by mohlo být spolehlivě prokázáno, že se obviněný skutečně dopustil jednání, o němž se vede toto řízení. Správní orgán tak musí postupovat v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností rozhodnout ve prospěch obviněného. Správní orgán proto nemohl než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a řízení o přestupku vedené proti obviněnému [REDAKCE], **zastavil**, neboť nebylo spolehlivě a mimo jakoukoli pochybnost prokázáno, že se obviněný dopustil protiprávního jednání, o němž bylo vedeno toto řízení, a nebyl zjištěn takový skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Tímto je rozhodnutí o zastavení řízení odůvodněno,

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto usnesení se lze podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, a to podáním učiněným u Městského úřadu Tachov. Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu nemá odvolání odkladný účinek.

[REDAKCE]